

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מגילה-בני העיר		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
הל להיות בואתה תצוה, אמר רבי יצחק נפחא: קרו שיתא מואתה תצוה עד כי תשא, וחד מכי תשא עד ועשית.	איתמר: [רבי יצחק נפחא]											◊	■	◊
אמרי: אוקומי הוא דקא מוקמי התם.	אביי:											‡		
קרו שיתא מואתה תצוה עד ועשית, וחד תני וקרי מכי תשא עד ועשית.	אלא אמר אביי:											◊	■	◊
הל להיות בפרשה הסמוכה לה, בין מלפניה בין מלאחריה - קורין אותה וכופלין אותה.	מיתבי:											‡	■	◊
בשלמא לאביי - ניהא, אלא לרבי יצחק נפחא קשיא												‡		
ולאביי מי ניהא? תינח לפניה, לאחריה היכי משכחת לה? - אלא מאי אית לך למימר - כופלה בשבתות, הכא נמי - כופלה בשבתות.	אמר לך רבי יצחק נפחא:											!		◊
הל להיות בכי תשא עצמה, אמר רבי יצחק נפחא: קרו שיתא מן ועשית עד ויקהל וחד קרי מכי תשא עד ועשית.	[רבי יצחק נפחא]											◊	■	◊
השתא אמרי: למפרע הוא דקרי:	מתקף לה אביי:											‡		
קרו שיתא עד ויקהל וחד תני וקרי מכי תשא עד ועשית.	אלא אמר אביי:											◊	■	◊
הל להיות בכי תשא עצמה - קורין אותה וכופלין אותה. הל להיות בתוך השבת מקדימין לשבת שעברה.	תניא כוותיה דאביי:											■	■	
ראש חדש אדר שחל להיות בערב שבת, רב אמר: מקדימין	איתמר: [רב]											◊	■	◊
מאחרין.	שמואל:											◊	■	◊
מקדימין	רב:											■		
דאם כן - בצרי להו יומי שולחנות	[רב]											■		◊
מאחרין	שמואל:											■		
סוף סוף חמיסר במעלי שבתא מיקלע, ושולחנות לא נפקי עד חד בשבא, הלכך מאחרין.	אמר לך: [שמואל]											■		◊
הל להיות בתוך השבת מקדימין לשעבר, ומפסיקין לשבת אחרת.	תנן:											‡	■	◊
מאי לאו - אפילו בערב שבת												‡		
לא, בתוך השבת דוקא.												!		◊
איזו היא שבת ראשונה - כל שחל ראש חודש אדר להיות בתוכה, ואפילו בערב שבת.	תא שמע:											‡	■	◊
מאי לאו - אפילו בערב שבת דומיא דתוכה, מה תוכה - מקדימין, אף ערב שבת - מקדימין												‡		
בה	שמואל:											!		◊
בה.	וכן תנא דבי שמואל:											■		
כתנאי:												■		
מסרגין לשבתות, דברי רבי יהודה הנשיא.	[רבי יהודה הנשיא]											◊	■	◊
אין מסרגין.	רבי שמעון בן אלעזר:											◊	■	◊
אימתי אני אומר אין מסרגין - בזמן שחל להיות בערב שבת, אבל בזמן שחל להיות בתוך השבת - מקדים וקורא משבת שעברה, אף על פי שהוא שבת.	רבי שמעון בן אלעזר:											■	■	◊
בשניה זכור וכו'.												■		
איתמר, פורים שחל להיות בערב שבת. רב אמר: מקדימין פרשת זכור	[רב]											◊	■	◊
מאחרין.	שמואל:											◊	■	◊
מקדימין	רב:											■		

מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ! proof-ראיה		חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment- story-מעשה		Talmud Navigator											
מקרא-key:	מגילה-בני העיר	מאן דאמר	מימרא	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
	כי היכי דלא תיקדום עשיה לזכירה.	[רב]													ל
	מאחרין.	שמואל:													ל
	כיון דאיכא מוקפין דעבדי בחמיסר - עשיה וזכירה בהדי הדדי קא אתיין.	אמר לך: [שמואל]													ל
	בשניה זכור.	תנו:													ל
	והא כי מיקלע ריש ירחא בשבת מיקלע פורים בערב שבת, וקתני: בשניה זכור														ל
	מאי שניה - שניה להפסקה.	רב פפא:													ל
	איזו שבת שניה - כל שחל פורים להיות בתוכה, ואפילו בערב שבת.	תא שמע:													ל
	מאי לאו ערב שבת דומיא דתוכה, מה תוכה - מקדימין, אף ערב שבת מקדימין														ל
	בה	שמואל:													ל
	בה.	וכן תנא דבי שמואל:													ל
	הל להיות בשבת עצמה, אמר רב הונא: לדברי הכל אין מקדימין.	[רב הונא]													ל
	עדיין היא מחלוקת.	רב נחמן:													ל
	פורים שחל להיות בשבת - מקדים וקורא בשבת שעברה זכור.	איתמר נמי, אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי אבא אמר רב:													ל
	בשלישית פרה אדומה וכו'.														ל
	איזו היא שבת שלישית - כל שסמוכה לפורים מאחריה.	תנו רבנן:													ל
	שבת הסמוכה לראש חודש ניסן.	איתמר: רבי חמא ברבי חנינא:													ל
	ולא פליגי הא - דאי קלע ראש חודש ניסן בשבת, הא דאי קלע באמצע שבת.														ל
	ברביעית (שמות י"ב) החדש הזה לכם.														ל
	ראש חודש אדר שחל להיות בשבת - קורין כי תשא ומפטירין ביהודע, ואי זו היא שבת ראשונה - כל שחל ראש חודש אדר להיות בתוכה, ואפילו בערב שבת.	תנו רבנן:													ל
	בשניה - זכור ומפטירין (שמואל א' ט"ו) פקדתי, ואי זו היא שבת שניה - כל שחל פורים להיות בתוכה, ואפילו בערב שבת.														ל
	בשלישית - פרה אדומה, ומפטירין (יחזקאל ל"ו) וזרקתי עליכם, ואי זו היא שבת שלישית - כל שסמוכה לפורים מאחריה.														ל
	ברביעית החדש הזה ומפטירין (יחזקאל מ"ה) כה אמר ה' אלהים בראשון באחד לחודש, ואיזו היא שבת רביעית - כל שחל ראש חודש ניסן להיות בתוכה, ואפילו בערב שבת.														ל
	בחמישית חורין לכסדרן וכו'.														ל
	לסדר מא?														ל
	לסדר פרשיות הוא חזור	רבי אמי:													ל
	לסדר הפטרות הוא חזור.	רבי ירמיה:													ל
	כוותיה דרבי אמי מסתברא.	אביי:													ל
	לכל מפסיקין: לראשי חדשים, לחנוכה ולפורים, לתעניות ולמעמדות, וליום הכפורים.	דתנן:													ל
	בשלמא למאן דאמר לסדר פרשיות הוא חזור - היינו דאיכא פרשה בחול, אלא למאן דאמר לסדר הפטרות הוא חזור - הפטרה בחול מי איכא?														ל
	ואידך														ל
	הא כדאיתא, והא כדאיתא.	[רבי ירמיה]													ל

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
מגילה-בני העיר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
ובתעניות למה לי הפסקה? ליקרי מצפרא בענינא דיומא, ובמנחה - בתעניתא								ז				◇
מסייע ליה לרב הונא												◇
מצפרא כינופיא.	דאמר רב הונא:											◇
היכי עבדינן?								א				
מצפרא לפליגה דיומא מעיינן במילי דמתא, מפליגה דיומא לפניא - ריבעא דיומא קרא ומפטרי, וריבעא דיומא בעו רחמי, שנאמר (נחמיה ט') ויקראו בספר תורת ה' אלהיהם רביעית היום ורביעית מתודים ומשתחוים	אביי:											!
ואיפוך אנא								ז				
לא סלקא דעתך, דכתיב (עזרא ט') ואלי יאספו כל חרד בדברי אלהי ישראל על מעל הגולה ואני ישב משומם עד למנחת הערב, וכתוב ובמנחת הערב קמתי מתעניתך.												!
בפסח קורין בפרשת מועדות של תורת כהנים												■
בעצרת (דברים ט"ז) שבעה שבועות												■
בראש השנה (ויקרא כג) בחדש השביעי באחד לחודש												■
ביום הכפורים (ויקרא ט"ז) אחרי מות.												■
ביום טוב הראשון של חג קורין בפרשת מועדות שבתורת כהנים, ובשאר כל ימות החג בקרבנות החג.												■
בחנוכה (במדבר ז') בנשיאים												■
בפורים (שמות י"ז) ויבא עמלק												■
בראשי חדשים - (במדבר כ"ח) ובראשי חדשיכם.												■
במעמדות - במעשה בראשית												■
בתעניות - ברכות וקללות. אין מפסיקין בקללות, אלא אחד קורא את כולן.												■
בשני ובחמישי, בשבת במנחה - קורין כסדרן, ואין עולים להם מן החשבון												■
שנאמר: (ויקרא כ"ג) וידבר משה את מעדי ה' אל בני ישראל, - מצותן שיהו קורין כל אחד ואחד בזמנו.												■